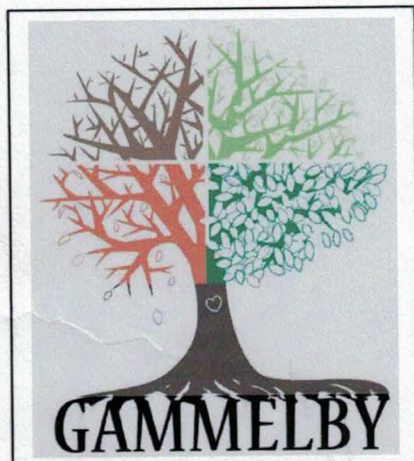

NYHEDSBREVET

GAMMELBY GRUNDEJERFORENING

GLÖGG og JULETRÆ I GAMMELBY

FØRSTE SØNDAG I ADVENT
SØNDAG den 27. NOVEMBER

UDGAVE 29 – NOVEMBER 2005

INDHOLD:

- Forside:** Juletræ
- Side 2:** Kloakbesvær
- Side 3:** Humlesamling o.a.
- Side 4:** Fra land
- Side 5:** - til by
Fiskeri forbudt ?
- Side 6:** Rom
- Side 7:** i
- Side 8:** November
- Side 9:** Bestyrelsen
Adresser
og billeder

Denne dejlige tradition fører vi videre igen i år, hvor vi mødes hos **Bodil og Niels Aasted på Gammelbyvej 25.**

Kl. 15.00 er der julegløgg og masser af æbleskiver og sodavand og saft til børnene.

Som sædvanlig koster det kr. 20,- pr. person.
Børn under 12 år kommer gratis med.

Kl. 17.00 spadserer vi hen på ”Torvet, hvor vi tænder juletræet, der læner sig op ad Dans gule lade. Her synger vi et par julens sange

For at vi kan vide lidt om traktementet størrelse, beder vi om at I tilmelder jer hos Niels Åsted senest den 23. november på telefon 75368161 eller aasted.nielsen@mail.tele.dk eller nielsa@epoke.dk

Vi glæder os til at se så mange af byens indbyggere som muligt.

KLOAKBESVÆR

I lang tid har vi haft problemer med vort kloakafløb. Ved kraftige tordenskyll, kommer der vand op af gulvafløbene i badeværelset. Meget ubehageligt. I flere år troede jeg faktisk, at det skyldtes en defekt et eller andet sted hos os selv.

Forrige gang, det var tordenvejer, var jeg tilfældigvis hjemme, og koblede da vore tagafløb fra, dog uden nogen form for effekt. Jeg stod da under en paraply, og betragtede syndfloden ned ad vejen, og kunne nu se at vandet stod i et lille pænt springvand op, lidt længere nede ad vejen.

I foråret havde vi haft kommunen ude for at lappe hovedledningen, idet min nabo John Jakobsen, på det tidspunkt også havde problemer. Deraf kunne jeg udlede at der måtte være en forstoppelse længere nede af vejen. Det viste sig senere at være omtrent der hvor asfalten slutter og bliver til grusvej.

Jeg har haft mange, lange samtaler med kommunen, dog uden at møde den helt store samarbejdsvilje. De begrundet det med, at Kloaknettet herude i Gammelby er privat, og som følge deraf, har kommunen ikke pligt til at vedligeholde nettet. Jeg er tilbøjelig til at give ham ret, da jeg mener at erindre, at der i gammel tid var et kloaklaug, her i byen.

Nå jeg kunne godt høre hvad han sang, så jeg var jo nødt til at give ham ret i at nettet også efter min opfattelse, var privat ejet. Der blev dog en larmede tavshed, da jeg så mente at vi jo var berettiget til at få et vist honorar af kommunen, fordi vi jo ikke har pligt til at aftage overfladevandet fra vejen. Ret beset er det jo netop selv samme vand, der skaber problemerne hos både Nabo John og hos os.

Bolden ligger nu hos Teknisk forvirring, og vi håber naturligvis på at de får skidtet lappet sammen uden udgift for os der bor på Gammelby Mosevej - eller er det i givet fald hele Gammelby, der skal skillinge sammen? Ja måske. Sikkert er det i hvert fald, at hele byens spildevand skal gennem ledningen ned ad Gammelby mosevej.

Venlig hilsen
Karl Knudsen
Gammelby Mosevej 4

KLOAK

Kære Karl,

Du har helt ret. Kloaknettet i Gammelby er ganske rigtigt privat, og Vejen Kommune har ingen pligt til at vedligeholde det.

Derfor forstår jeg også godt at Teknisk Forvaltning slår sig i tøjret når der kommer anmodninger om udbedring af skader.

Jeg er af den overbevisning, at vi skal være glade for at der i mange år ikke har været nævneværdige problemer med kloaknettet som helhed herude i Gammelby, og at det derfor ikke har været nødvendigt at bidrage økonomisk til vedligeholdelsen. Vi har derved alle sammen sparet mange penge.

Under alle omstændigheder er det snart slut med den kloakmæssige Tornerosesøvn her i Gammelby. Ifølge lokalplanen skal Gammelby med på det offentlige kloaknet i 2009, og der er i den forbindelse ingen tvivl om at vi alle kommer af med en månedsløn eller to.

Bestyrelsen vil prøve at bore lidt i emnet, og se om vi ikke kan komme med en orientering til grundejerforeningens generalforsamling til marts.

Venlig hilsen, P.b.v.
John Holstein, Sekretær

HUMLESAMLING

Der indkaldes hermed til JULE-HUMLESAMLING den 25. november kl. 19.30

Det foregår hos Laila og Flemming Bøtke, Gammelbyvej 24.

Flemming vil gerne have tilmelding den 22., aller senest den 23.

Ring til ham på 75860507

Botker.gammelby@adslhome.dk

UDESTUE

Brian og Carina ønskes tillykke med deres nye udestue på Gammelbyvej nr. 42.

Den er rigtigt placeret på vestsiden af huset, så der er mulighed for aftenkaffen i solnedgangens skær.

MUR

Lene og Niels arbejder på, at få muret sydgavlen op inden vinteren sætter ind for alvor.

Vi glæder os til at se det færdige, da der jo er aftalt Skt. Hans fest der til næste år.

LOPPEMARKED

Det blev afholdt i Læborg forsamlingshus i dag søndag den 20. november.

Folk drog af sted med det ene trailerlæs efter det andet, og det gav et overskud på ca. kr.16.000 til det videre arbejde med at holde "huset" i gang.

HUSK

Nu er det årstiden for at gjort huset vinterklar. Tømme regnsvandsbeholdere, få de sidste ting under tag eller dækket til, og sidst, men ikke mindst rens tagrender for efterårets gyldne blade, der nu er raslet af træerne.

FRA LAND TIL BY

af Rie Lengerke

En beretning om hvordan vi (måske) tilfældigvis havnede i Gammelby.

Vi, Hermann og jeg, havde boet i Kolding i 18 år, heraf 14 år i Kolding midtby. Nogle år med vore to børn, men til sidst med den yngste på vej hjemmefra. Mange ting havde ændret sig: Trafikken var steget drastisk, nattelivet var blevet hårdere og mere larmende og forureningen fra biler m.v. var selvfølgelig også tiltaget. Alt sammen ting, der fik os til at tænke på en anden boform. Der var bare lige det at jeg elskede byen med alle dens muligheder. Det kulturelle liv, cafelivet om sommeren, Koldinghus, at jeg kunne sætte mig i toget og være i København på 3 timer m.m. Hermann var ikke helt så begejstret for byen, men var heller ikke helt utilfreds med bylivet, bortset fra forurening og larm. De sidste år betød også en konstant forurening af byggestøj, hverdage og weekends, fordi mange huse i den gamle bydel blev renoveret. Til vores lejlighed hørte en stor altan som var fyldt med store krukke med krydderurter. Hvad jeg ikke har dyrket på den altan er ikke værd at skrive hjem om! Hos os hed det: "Lille Grækenland". Om dagen kørte jeg til mit arbejde i Lunderskov. Der kunne jeg nyde landlivet og udsigt m.m.

Alligevel skabte alle minusserne efterhånden en vis ubalance. Så vi begyndte at se os om efter et hus i udkanten af Kolding, alternativt i Lunderskov, Vamdrup eller Vejen. På nettet så vi ved en af de første søgninger huset her i Gammelby, men det lå desværre for langt væk, syntes vi. Alligevel blev det ved at spørge, så vi kontaktede ejendomsmægleren for at se huset. Vi oplevede begge at det var et rigtig godt hus og dejlige omgivelser, men desværre – huset lå ALT for langt væk fra "civilisationen"!

Vi så på 117 huse i Lunderskov, Vamdrup og Vejen, men ingen faldt i vores smag. Dur ikke – videre! Sådan gik dagene, indtil vi kom til at snakke om huset i Gammelby. Vi var begge enige om, at det var den bedste oplevelse, sådan rent intuitivt, vi havde haft. På en eller anden måde blev vi draget af Gammelby!

Så blev ejendomsmægleren igen kontaktet, og vi kørte endnu en gang til Gammelby. Allerede første gang vi kørte på den lille vej, snakkede vi om at det var hyggeligt, at alle hilste på os når vi kørte forbi. Det gjorde man ikke så meget i Kolding!

Sammen med materialet fra ejendomsmægleren, fik vi et eksemplar af Nyhedsbrevet fra Gammelby Grundejerforening. Det gjorde et godt indtryk og selv om vi vidste, at vi nok ikke ville blive superaktive – jeg har et travlt arbejdsliv og Hermann er ikke så "udfarende" – så var det medvirkende til at helhedsindtrykket blev optimalt.

Sådan gik det til at to bymennesker flyttede på landet, og det har vi bestemt ikke fortrudt. Tværtimod kan jeg undre mig over at der gik så mange år i byen! Vi faldt meget hurtigt til i huset og omgivelserne. Det betød rigtig meget at der kom en fra Grundejerforeningen og bød os velkommen, og da vi så også blev budt velkommen i næste Gammelby Nyt, - hold da op! Det havde vi aldrig oplevet de steder, vi før havde boet. Naboer var også medvirkende til at følte os velkomne. Sådan en oprigtig interesse for os. Det gjorde et stort indtryk og som dronningen ville have udtrykt det: "Det varmede vore hjerter"!

Nu har vi boet her et år og hvordan er det så? Vi er bestemt ikke blevet mindre glade for det. Jeg kan slet ikke forstå, at jeg kunne leve uden en have i så mange år. Det er da den største gave, jeg har givet mig selv. Mit arbejdsliv er travlt og stressende, så ubevidst begyndte jeg at bruge haven som en form for afspænding. Ofte går jeg ud i haven bare for lige at "hilse på", men inden jeg har set mig om er der gået et par timer. Vi er ikke de store havemennesker og bliver nødt til at få hjælp til det grove, men de store træer og

krydderurterne betyder meget i mit liv. Går med planer om at udbygge krydderurtehaven til Hermanns store glæde. Så forsvinder der nemlig noget græsareal, som ellers hører ind under hans arbejdsområde! Hvis min svigersøn får tid, starter vi så småt op her i efteråret.

Og kulturlivet som jeg mente, jeg ikke kunne undvære. Et foto af Koldinghus, min gamle nabo, hænger på køleskabet og resten savner jeg ikke. Der går jo også tog fra Vejen og motorvejen ligger få minutter herfra. Vi er meget tilfredse. For mig er der kun et sted jeg hellere vil bo – men det er en anden historie!

PS: Jeg skal lige nævne at både Hermann og jeg er født og opvokset ved kanten af en mose. Hermann i Vörden i Nordtyskland og jeg i Himmerland!

Rie Lengerke
Gammelbyvej 29

FISKERI FORBUDT ?

En dag kom manden tilbage efter at have været ud at fiske det meste af dagen.

Kvinden var træt af at blive forstyrret af familien hele tiden, så hun tog båden alene, sejlede langt ud på søen, kastede anker og gav sig til at læse sin bog færdig, mens hun nød freden ude på søen.

Inden længe trak en båd fra Park Styrelsen op langs siden af hendes båd. "Goddag frue", sagde betjenten, "Hvad laver De helt herude?"

"Jeg læser en bog", svarede hun
("...hvilket bør være indlysende for selv en idiot", tænkte hun).

"De befinder Dem i et område, hvor fiskeri er forbudt", påpegede betjenten.

"Ja, men jeg fisker ikke, jeg læser", svarede hun igen.

"Ja, men De har udstyr til fiskeri ombord, og jeg ved jo ikke om De ikke bare går i gang med at fiske, så snart jeg vender ryggen til. Derfor må jeg bede Dem om at følge med mig i land, for jeg bliver nødt til at udstede en advarsel og tilhørende bøde".

"Hvis De gør det, så bliver jeg nødt til at anklage Dem for voldtægt" gav hun igen.

"Voldtægt", spruttede han. "Jeg har ikke engang rørt ved Dem".

"Rigtig", svarede kvinden, "men De har jo udstyret til det og jeg ved jo ikke om De måske begynder på det så snart jeg vender ryggen til".

Betjenten tyggede lidt på dette.

"Jamen, farvel frue, og hav en god dag" svarede han og sejlede af sted.

Historiens moral:

Forstyr aldrig en kvinde, når hun læser en bog, for hun kan nemlig tænke samtidig!

ROM I NOVEMBER

af John Holstein

Vi er lige kommet hjem fra Rom i går.
Pragtfuld by og vidunderligt vejr for november måned.
Det er første gang vi har besøgt Rom, men bestemt ikke sidste.
Det er med Rom som med kviksand.
Du synker længere og længere ned, og kan ikke komme op igen.

Rom har det hele. Også ligesom andre storbyer, ludere og lommetyve.
Men Rom byder på de største af historiens vingeslag, og man kan ikke blive færdig med at svælge i efterladenskaberne fra Romerrikets storhedstid.
De ligger lige for din fod, og du kan kvit og frit bevæge dig rundt i dem.
Gå ind i bygninger som er flere tusinde år gamle. Rom er ét stort levende museum.

Men Rom har også noget andet. Noget som er lidt mere ubestemmeligt. En sjæl som gerne slippes løs, men som er vanskeligere at indfange.

Over Rom svæver der en fornemmelse som du næsten ikke kan undgå at blive en del af. Når du møder en Romer, er der altid et smil på læben, altid et venligt "Buon Giorno". Det er sjældent at møde en stresset Romer, og selv om de prøver at sælge dig alt muligt fra et blinkende plastic monstrum til en plads i restauranten, så efterlader det altid en fornemmelse gæstfrihed. En herlig fornemmelse.

Selv om der er et par stykker i Aarhus og København, så er vi ikke vant til at gå på vin-bar i Danmark.

Og hvor er det synd.

En vin-bar giver en helt anden stemning end en øl-bar eller et almindeligt værtshus.

En vin-bar er et sted hvor du kan få dine drømmes vildeste fantasier til at gå i opfyldelse, for en brøkdel af hvad du ville være tvunget til at betale, hvis du skulle købe flaskerne med hjem.

Og i Rom ligger "Enotekerne" næsten som perler på en snor.

Når man første gang her betræder de velassorterede enemærker hos et godt enotek, og ser vinkortet, så tror man jo ikke sine egne øjne.

Indledningsvis skal jeg bemærke at vi har gjort for lidt i Italiens vine, og derfor ikke er nær så vidende som vi burde være.

Jeg ved dog at Italien er verdens største vinproducent, men ikke samtidig er verdens største vin-eksportør.

Og når man har prøvet nogle af de bedre italienere, så forstår man så godt at de drikker det selv.

Etruskerne har påviseligt dyrket vin til produktion fra omkring år 800 før kristi fødsel, men selv om der gennem årene har vist sig mange forhindringer for italienske vindyrkere, så har man formået at drive den italienske vinproduktion til en verdenskendt industri.

Jeg vi vove den påstand at alle vesterlændinge, som en gang imellem nyder et glas rødvin, på et eller andet tidspunkt i deres liv er stødt på navnet Chianti.

Og har man været på charterferie sydpå, er man på et eller andet sted stødt på den karakteristiske pæreformede flaske med bast omkring.

Chianti er en Toscansk rødvin som laves i flere forskellige udgaver, men som er en forfriskende vin man får det bedste indtryk af, hvis den drikkes kølig.

I Toscana producerer man samtidig en af de helt store italienere, nemlig Brunello, der ligeledes er lavet på Sangiovese druen, men som har en helt anden karakter.

Brunello er en himmerigsmundfuld. Så er det sagt.

Men man skal holde meget af sin svigermor, hvis man lader et par flasker springe til søndags flæskestegen. Det er nemlig ikke ualmindeligt at betale kr. 3-500 eller mere for en flaske, - selv i Italien.

Til jer som ikke har smagt en god Brunello: Gå på vin-bar i Danmark eller et andet sted, men helst på et enotek i hjemlandet, med den rigtige stemning og det rigtige sprog, og bestil et glas.

Det er til at få for ca. kr. 50-70, men det er alle pengene værd.!

Kig på den. Snus til den. Drej den rundt i det store glas. Bliv dus med den. Flirt med den. Tilbed den. Hav lidt ærefrygt for den. Lad dens kraftige aroma fylde dine næsebor en gang til. Og lad så den første slurk forblive i mundhulen en rum tid. Indtil smagen bliver så intens, at mundvandet begynder at blande sig. Efter at have masseret vinen rundt i mundhulen og sluppet lidt luft med ind, så synk, og lad luften forstærke den intense bouquet den efterlader i mundhulen i laaaang tid. Det er selve lykken.

Vi boede på et hotel midt i Rom, hvor alt det verdensberømte man skal se når man er i Rom for første gang, lå indenfor gå afstand.

Lad det være sagt straks. Vi fik gået meget i den uge vi var der. Og set meget. Utrolig meget.

Men på vore gåture faldt vi jo også over de romerske enoteker, hvor mange af dem også serverer mad.

Det første vi fandt, var egentlig Per Pallesens skyld.

Bevæbnet med hans bog: "Spis i det gamle Rom", begav vi os over på den venstre side af Tiberen og dykkede ind i de små smalle gader og gyder i bydelen Trastevere.

Det var ikke kedeligt. Når man har fået øjnene op for den storladenhed selv almindelige huse er bygget med, så kan man ikke lade være at kigge ind i gårdene, og mange gange bliver ens nysgerrighed belønnet med en fontæne eller et relief. Fantastisk.

Når Per har talt så varmt om Trastevere, så måtte der være noget om det. Det skulle i hvert fald undersøges, og noget af det afprøves.

Vi satte os ved det eneste ledige bord udenfor Caffé di Marzio, på torvet lige overfor Roms ældste kirke: Santa Maria in Trastevere.

Vi bestilte rødvin. Ikke Brunello. Jeg er ikke engang sikker på at Marzio havde en flaske på lager. Den fremgik ikke af kortet.

Vi fik to glas kølig Chianti Classico og nød den mens vi studerede livet omkring den ottekantede fontæne midt på torvet.

Desværre var bordet af let plastic og ikke særlig stort. Per Pallesens bog lå der, og da jeg skulle flytte benet, fik min skosnude fat i et bordben, med det resultat at mit glas væltede.

Det gik ud over Pers bog og Marzios dug, og mens jeg forsøgte at minimere skaderne med tynde papirservietter, standsede en af tjenerne op. Han havde fået øje på bogen, og fortalte at han var med indeni. Det vidste vi godt. Det var "Tøffe".

Per havde så levende beskrevet ham og Claus Seidel så levende tegnet ham, at vi ikke et sekund var i tvivl. Tøffe var Tøffe.

Det fører for vidt at genfortælle Pers historie her, men vi kan varmt anbefale at man læser hans bog.

På vej tilbage mod floden, fik vi øje på et lille enotek på Piazza Tavani Aquati.

Det var der vore Brunello-enge sang med en sjælden dragende klang. Man kunne sagtens have Rafael og Bernini mistænkt for at have smagt på Brunelloen da de skabte deres engle.

Det var også der vi fik smag for at udforske andre enoteker.

Osteria Friulana er et perfekt eksempel på kombinationen af et godt madsted og et godt enotek. Det ligger på Piazza Mattei som nabo til den berømte skildpadde fontæne udført af Giacomo della Porta i 1584 og restaureret af selveste Bernini i 1658.

Mens vi var der blev fontænen igen restaureret, så der var blot en bræddevæg at se på.

På Friulanas vinkort var der mange spændende vine fra Italiens mange distrikter, og som jeg indledte med at sige, så mangler jeg meget viden om de italienske vine.

Det var derfor meget svært at vælge, men Søs fandt en som hun døbte Futsko. Den skulle vi smage. Det var en Venetiansk rødvin ved navn Il Fusco. Den var fantastisk.

Alene på grund af vinen blev vi og spiste så vi kunne smage den igen.

Ja, vi kunne ikke dy os, så vi købte en uåbnet flaske og tog med hjem.

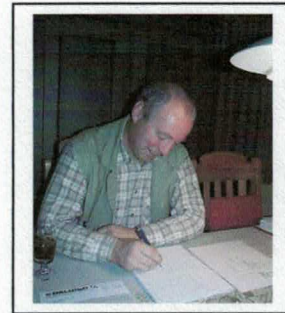
Vi glæder os til at finde den rette lejlighed til at åbne den, og jeg glæder mig til at få lejlighed til at lære lidt mere om den og de andre italienske vine.

GAMMELBY GRUNDEJERFORENING

BESTYRELSEN 2005/6

FORMAND

Niels Aasted
Gammelbyvej 25
6600 VEJEN
Tlf.: 75368161
Bil: 29620964
Email: aasted.nielsen@mail.tele.dk

NÆSTFORMAND

Niels Rossen
Gammelbyvej 21
6600 VEJEN
Tlf: 75530517
Bil: 61770517
Email: tamberg-rossen@get2net.dk

SEKRETÆR REDAKTØR

John C. Holstein
Gammelby Mosevej 16
6600 VEJEN
Tlf.: 75368666
Bil: 22403747
Email: jc@lite-flite.com

KASSERER

Flemming Bøtker
Gammelbyvej 24
6600 VEJEN
Tlf: 75860507
Bil: 20376117
Email: botker.gammelby@adslhome.dk

TEKNISK KOORDINATOR

Brian Olesen
Gammelbyvej 42
6600 VEJEN
Tlf.: 76970105
Bil: 61550799
Email:

SUPPLEANT

Morten Snor
Gammelbyvej 2
6600 VEJEN
Tlf: 75555523
Bil: 24915554
Email: snor@soerensen.mail.dk

SUPPLEANT

Ulrik Andresen
Gammelby Mosevej 2
6600 VEJEN
Tlf:
Bil: 24259178
Email: gammelby@postkasse.com

